

Sikeres akciónap

6

Európai munkáspártok a választásokon

8

Itt nyomtatták a Szabad Népet

11

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK

XII. (XXVIII.) ÉVFOLYAM, 43. SZÁM 2017. OKTÓBER 28.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

MUNKÁSPÁRT

EURÓPA JOBBRA MEGY

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

**SZAVAK HELYETT KÖZÖS STRATÉGIÁT
A KAPITALIZMUS LEGYŐZÉSÉRE**

Amióta az eszemet tudom, november 7-e ünnep volt számomra. A győztes forradalomé. 1917 a jelenünket, sőt a jövő ígétet jelentette. Legalábbis nekem. Kora reggel megnéztem a moszkvai díszszemlét, és úgy éreztem: lehet kubai válság, lehet vietnami háború, de nem kell félnünk, békében élünk. Nem élünk gazdagon, de minden évben egy picivel jobban. Erősek vagyunk és erősebbek leszünk.

A hatvanadik évfordulón, 1977-ben Kádár János mellett lehettem a moszkvai ünnepségen. Pazar volt, magabiztos, talán túlon túl is. Senki sem gondolta, hogy bárki legyőzheti a szocializmust. Persze, érthető volt. Az 1956-os magyar események már csak emlékként éltek, sőt már a prágai 1968 is elhalványult. Erőegyensúly katonai téren, párbeszéd Európában, Helsinki. A moszkvai ünnepségen új vendégek jelentek meg: Angola, Mozambik, Afganisztán, Etiópia, Kambodzsa, Laosz. Hittük, vagy nem, de úgy tűnt: bővül a szocialista világ.

A hetvenedik évfordulón, 1987-ben már egy idős és fáradt Kádár János mellett vettem részt a moszkvai rendezvényen. Kádár félti a szocializmust, de nem hisz abban, hogy hetven év után meg lehet dönteni. Nem hisz abban, hogy a magyar vagy a szovjet munkásság, amely soha nem élt olyan jól, mint a szocializmusban, engedi letaszítani a vörös lobogót. De engedte. Nem fogott fegyvert, mint 1917-ben. Talán azért nem, mert a jó megszokottá, természetessé vált. Vagy talán azért nem, mert nem tudta: a szocializmust minden nap meg kell védeni. Talán azért nem, mert hiába hitt a dolgozó ember a Nagy Október eszméiben, a vezetőik elvesztették hitüket.

A hetvenedik évfordulón Gorbacsov baloldali tanácskozást is szervezett Moszkvában. Újra együtt vannak a kommunisták és a szociáldemokraták – mondta Kádár János a minden korábbi-nál színesebb részvevői kört látva. De ebben tévedett. Talán a munkásegységéről szóló régi munkásmozgalmi dogmák miatt. Ki tudja. De tény, hogy a nyugat-európai szociáldemokrácia ekkor már javában dolgozik a szocialista országok megdöntésén. Pár hónap múlva pedig idehaza Nyers Rezső meghirdeti az Új Márciusi Frontot, beleszúrva ezzel az első kést a munkások és parasztek hatalmába.

A válság és sötétség évtizedei következtek. A szocialista országokat megdöntötték. A kommunistákat el kezdték üldözni mindenütt a világon. Elvették jelképeiket, sokakat bebörtönöztek, politikai és eszmei tilalomfákat állítottak. A munkásmozgalom véget nem érő öngyilkos vitákba zuhant. A tőke úgy érezte: végleg legyőzte a szocializmust.

A Nagy Október századik évfordulóját ünnepeljük pár nap múlva. Egyet biztosan tudunk. A kapitalizmus nem aratott végső győzelmet, sőt soha nem látott válságban van. A néptömegek elégedetlenek. Rosszabbul élnek, mint korábban. A bankok rabságban tartják az embereket, a média elhülyíti, zombikká teszi őket.

A tőkés országok egymás torkának estek. Könyörtelen harc folyik a piacok újrafelosztásáért. Csak úgy, mint 1914-ben vagy éppenséggel 1939-ben. A kérdés már nem az, hogy lesz-e háború. A kérdés az, hogy mikor lesz.

A munkás, a dolgozó kezd magához térni. Bele akar szólni Európa, a világ sorsának eldöntésébe. Kezdi felismerni, hogy a mai kapitalizmusnak semmi sem drága a hatalma megtartásáért. Kész eltiporni a nemzeteket, szétzúzni az emberi környezetet. A tőke a világra korábban ismeretlen pusztító betegségeket engedett, a migrációt, a terrorizmust.

Egyre többen ismerik fel, hogy a kapitalizmus a tőke társadalma és soha sem lesz a dolgozóké, a népé. Lehet jobb fizetést, jobb életet kiharcolni a tőke uralma alatt is, de tartós biztonságot, kiszámíthatóságot, szellemi fellendülést csak egy új társadalom hozhat.

A kommunista és munkáspártok még nem tudták kihasználni a tőke válságát. Még nem tudták megfordítani az események menetét. Még nincs egység a tennivalók megítélésében. Sokan a könnyebb utat választják: reformokat a kapitalizmusban most, szocializmust meg valamikor egyszer. Vagy talán soha.

Sokan hiszik, hogy elég erősebbnek lenni a parlamentben, és megváltoztatjuk a világot. Megint mások a civilek, az NGO-k, a zöldek, ilyen-olyan értelmiségi szocialisták összehozásától várják a jövőt, és ebben készek maguk is részt venni. Tévedés! Végzetes tévedés! A kapitalizmus intézményeit a kapitalizmus szüli, azt szolgálják, nem lehet a szocializmus eszközevé tenni.

De egyre többen vagyunk, akik a Nagy Október eszméiben hiszünk. A kapitalizmust le kell győzni, a hatalmat a dolgozók, a nép kezébe kell adni. A gyárakat, a bankokat, a földet a társadalom tulajdonává kell tenni. A tőke Európai Uniója helyébe a népek európai szövetségét kell megteremteni.

Ha győzni akarunk, le kell számolni az illúziókkal. Le kell küzdeni a megalkuvókat, a kishitűeket. Ezt eddig is mondtuk? Igen, mondtuk. De most jön az az időszak, amikor a világ kommunista pártjainak szavak helyett közös stratégiát és taktikát kell kidolgozni a tőke legyőzésére. Ezért megyünk el a pártok 19. nemzetközi tanácskozására a forradalom szülővárosába, az egykori Leningrádba, amit ma Szentpétervárnak hívnak. Tegyük hozzá: ma még!

SZOCSI VIT FELEMÁS ÉRZÉSEKKEL

A XIX. Világifjúsági és diáktalálkozót az oroszországbeli Szocsiban rendezték meg október 14-22 között. 180 országból 29 ezer fiatal jött el. A mostani rendezvény jelszava: "A békéért, a szolidaritásért és a szociális igazságosságért mi küzdünk az imperializmus ellen – Tiszteljük a múltat, építjük a jövőt!!!" (<http://kremlin.ru/events/president/news/55890>)

Furcsa érzéssel fogadja az ember a hírt. A Világifjúsági és diáktalálkozó (közkeletű rövidítéssel VIT) eredetileg a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség által szervezett baloldali ifjúsági világtalálkozó volt. Legelőször a II. világháború után, 1947-ben rendezték meg. A legnagyobb VIT 1957-ben volt Moszkvában, amikor 131 országból 34 ezer fiatal gyűlt össze. 1949-ben Budapesten volt a VIT 82 országból 20 ezer részvevővel.

A VIT mindig is olyan rendezvény volt, amely a kapitalizmus ellen irányult. Az orosz kormány, Putyin elnök nem csak, hogy megengedte a rendezvényt, de jelentős anyagi támogatást adott. Putyin nem tiltja a vörös csillagot, nem rombolja le a szovjet múltat. Nem azért, mert szereti. Azért teszi, mert tudja: a szovjet korszak annyit adott az orosz népnek, mint senki más előtte, vagy utána. Putyin nem akarja, hogy a mai életükkel elégedetlen dolgozó tömegek forradalmat csináljanak.

A szocsi rendezvény azt hivatott demonstrálni, hogy Oroszország nyitott, demokratikus ország, ahol a fiatal a legfontosabb, függetlenül világnézetétől. Közben elfelejtjük, hogy Oroszország is tőkés ország, hogy a mai Oroszország nem a Szovjetunió. Igaz, hogy Oroszország az USA ellen küzd, de az orosz dolgozókat ugyanúgy kizsákmányolja az orosz és a nemzetközi tőke, mint bárhol másutt a tőkés világban. Vajon ezt is elmondták a 29 ezer fiatalnak?

KIÉ LESZ A BALKÁN?

Szergej Sojgu orosz honvédelmi miniszter a Belgrád felszabadulásának 73. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségre érkezett a szerb fővárosba. Noha Szerbia az Európai Unió teljes jogú tagságának elnyerésére törekszik, Oroszországhoz szoros történelmi, vallási és kulturális kapcsolatok fűzik, amelyeket nem áll szándékában megszakítani. (<http://mti.hu>)

Az USA és az Európai Unió az elmúlt években jelentősen megerősítette pozícióit a Balkánon. A NATO tagja lett Szlovénia és Horvátország mellett Albánia és Montenegró. Koszovót elszakították Szerbiától, és NATO-megszállás alatt van. Az EU szeretné bekebelezni a balkáni piacokat is. Oroszország meg akarja akadályozni, hogy újabb országokat vegyenek fel a NATO-ba és Európa déli része teljesen a NATO ellenőrzése alá kerüljön. Egyre aktívabban van jelen Kína is. Folyik a küzdelem a Balkánért.

AZ EU SOHASEM LESZ A DOLGOZÓK SZERVEZETE

Két magyar konföderáció aláírta Varsóban a visegrádi országok szakszervezeti szövetségeinek nyilatkozatát, amely szerint támogatják a szociális jogok európai pillérének a göteborgi szociális csúcson való kihirdetését. Az érdekképviselők azt vallják, hogy az Európai Uniónak erős, hatékony és fenntartható szociális dimenzió nélkül nincs jövője. (<http://mti.hu>)

Az Európai Unió egyik alapvető gondja ma az, hogy az emberek jelentős része rosszabbul él, mint korábban, és ezt egyre kevésbé akarják elfogadni. Az Európai Unió nem a dolgozó emberek szervezete, és sohasem lesz az, bármilyen szociális nyilatkozatokat is fogadjanak el a vezetőik. A dolgozók csak arra számíthatnak igazán, amiért megharcolnak. Harc nélkül nem megy.

AZ ÜZLETNEK MENNIE KELL!

Szocsiban fogadta Putyin orosz elnök és Nazarbajev kazah elnök a Német Gazdaság Keleti Bizottságának vezetőit. A német-orosz kereskedelem az idén közel 30 százalékkal nő. Nagy lehetőségek vannak a digitalizálás, a mezőgazdaság, a kis-és nagykereskedelem terén. (<http://www.ost-ausschuss.de>)

Politikai viták ide, politikai viták oda, az üzletnek mennie kell! A gazdasági együttműködés csökkenti a háborús konfliktus esélyét is. Háborúskodás helyett együttműködést!

A MÁV-OT NEM ÉRDEKLI 825 EZER EMBER GONDJA

Míg 1997-ben, vagyis 20 évvel ezelőtt 75 perc alatt tette meg a Mátészalka–Debrecen gyorsvonat a 78 kilométeres távolságot, 2017. november 01-től erre már 95 percre lesz szüksége a Kraszna Intercitynek. Mivel a Mátészalka–Debrecen vasútvonal kimaradt az Uniónak küldött 2014-2020-as IKOP projektlistából, s mivel a 2018. évben sem várható menetidő csökkenést eredményező felújítás, további menetidő növekedésre lehet számolni a következő években. (<http://mateszalkaleaks.blog.hu>)

A Mátészalka–Debrecen vonalon évente 825 ezer ember utazik. A MÁV vezetését abszolút nem érdekli 825 ezer ember élete, gondjai, problémái.

TÍZEZER ÚJ FÁT BUDAPESTRE! AMI JÓ, AZ JÓ!

Tarlós István főpolgármester kezdeményezésére 2016-ban indult el a "Tízezer új fát Budapestre!" program. A FŐKERT Nonprofit Zrt. eddig mintegy 3000 facsemete elültetését végezte el, és most ősszel következnek a következő ültetési időszakok. A tervek szerint 2019-es évben fejeződik be a program, amelynek révén tízezer új fával lesz gazdagabb a Főváros. (<http://budapest.hu/Lapok/2017/folytatodik-a-tizezer-uj-fat-budapestre-program.aspx>)

A Munkáspárt kezdettől fogva szorgalmazza, hogy ültessenek fákat Budapesten. Jóval 2016 előtt minden programunkban hirdettük. Budapest vezetése megcsinálta. Örülünk neki. Sok fára van szükség Budapesten is, az ország más városaiban is. Tessék folytatni! Ami jó, az jó!

MEDDIG LEHET SZÓRAKOZNI A DEMOKRÁCIÁVAL?

Megtagadta a Vágó Gábor volt LMP-s országgyűlési képviselő által benyújtott népszavazási kérdések hitelesítését csütörtökön a Nemzeti Választási Bizottság (NVB). Az első kérdés arra vonatkozott, hogy csak az legyen miniszterelnöknek javasolható, aki az egészségi és pszichikai állapotáról készült, harminc napnál nem régebbi jelentés nyilvánosságra hozatalához hozzájárult. Az NVB ennek hitelesítését arra hivatkozva tagadta meg, hogy a kérdés egyfajta értelmezése a köztársasági elnök jogkörét korlátozná, erről azonban nem lehet népszavazást tartani. (<http://www.mti.hu>)

A népszavazás komoly dolog. Manapság ez a közvetlen demokrácia egyetlen, nem túlságosan erős eszköze. De vannak, akik ezt is tönkre akarják tenni. Tisztelettel javasolnánk, hogy népszavazási kezdeményezést csak az adhasson be, aki "az egészségi és pszichikai állapotáról készült, harminc napnál nem régebbi jelentés nyilvánosságra hozatalához hozzájárult".

SZTRÁJK AZ OPERAHÁZBAN

Sztrájkot hirdetett három szakszervezet a Magyar Állami Operaházban október 28-ra, A hugenották premierjének napjára a kollektív szerződés hiánya miatt. A dalszínház közleményében elítéli a "szakszervezeti diktátumot", az esetleges sztrájkot pedig jogellenesnek nevezi, amelyet bíróságon fog megtámadni. (<http://www.mti.hu>)

Sztrájk az Operában nem mindennapos dolog. De az Opera dolgozói is dolgozók, joguk van harcolni a jogaikért. A sztrájkot az Operaházban képviselttel és kollektív szerződési jogosultsággal rendelkező három szakszervezet (Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete - MZTSZ, Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete - ODFSZ, Színházi Műszaki dolgozók Szakszervezete - SZMDSZ) együtt hirdette meg azért, mert a tavasszal felmondott kollektív szerződés helyett Ókovács Szilveszter nem hajlandó másikat kötni. Szurkolunk az Opera dolgozóinak, és kívánjuk: járjanak sikerrel!

NAGYON KELL A SZOCIALIZMUS A KÖZTÁRSASÁGNAK!

A Török Kommunista Párt kettős évfordulót ünnepel ezekben a hetekben. 100 esztendeje annak, hogy Oroszországban győzött a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, amely megváltoztatta a világ menetét. 94 évvel ezelőtt kiáltották ki a Török Köztársaságot, amely a korszerű Törökország megteremtését indította el. A Török KP ünnepei arra hívják fel a figyelmet, hogy a török nép számára a szocializmus teremtheti meg az igazi szabad és korszerű fejlődést. Nagyon kell a szocializmus a köztársaságnak! Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben köszöntötte ez alkalomból Kemal Okuyant, a Török KP főtitkárát.

IDŐKÖZI VÁLASZTÁSOK

A független Varga Gábort választották polgármesterré a Békés megyei Medgyesbodzásán múlt vasárnap. A Magyar Munkáspárt színeiben induló Gál Ferenc a szavazatok 0,33 százalékát szerezte meg.

A célunk Medgyesbodzásán is a Munkáspárt megismertetése volt, és ezt el is értük. Olyan helyeken jelent meg a Munkáspárt, ahol korábban soha. Köszönet illeti a munkában résztvevő Békés megyei szervezeteinket és jelöltünket, Gál Ferencet.

AZ ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁSOKIG NEM VESZÜNK RÉSZT ÚJABB IDŐKÖZI VÁLASZTÁSON

Az idei esztendő végéig még 14 helyen tartanak időközi önkormányzati választásokat. A Munkáspárt Elnöksége úgy döntött, hogy erőinket most már maximálisan a parlamenti választásokra kell koncentrálnunk. Folyik a jelöltek véglegesítése és felkészítésük. Most ez a fő feladat! A hátralévő időszakban csak egy helyen indul a Munkáspárt, nevezetesen Solymáron. Fontos, hogy Pest megye ezen térségben is jobban megismerjék a Munkáspártot, és erre jó lehetőség a solymári választás december 10-én.

VITTÉK A SZÓRÓLAPUNKAT, MINTHA IGAZI PÉNZ LENNE

A Munkáspárt legnagyobb őszi politikai akcióját bonyolítottuk le a múlt héten. A korábbi országos akciónapok jó tapasztalatai alapján szervezeteink ismét az utcára mentek. Az idei őszi akciónapunk témájául a bérek kérdését választottuk. A politikai pártok mindenről beszélnek, csak a lényegről nem – mondta a párt elnöke a budapesti megnyitó rendezvényen. Egyesek népszavazást akarnak a Római parti gátról. Mások Paks-III-ról, amikor még Paks-II sincs készen. Az igazi kérdés, ami valamennyiünk sorsát befolyásolja, ez az, hogy mennyi van a zsebünkben, mennyi a fizetésünk, mennyi a nyugdíjunk – hangsúlyozta Thürmer Gyula. A Munkáspárt ezért küzd, ezért megy az utcára.

A Munkáspárt tagjai és szervezetei értették, hogy a bérek és nyugdíjak ügyében valóban érdemes országos akciónapot szervezni. Érdemes, mert ezt az emberek többsége is érti. Mi nem milliárdosokhoz és szupergazdagokhoz beszélünk, hanem a munkájukból élő emberekhez. Nekik akarunk segíteni az utcán, és reményeink szerint majd a parlamentben is.

A 106 országgyűlési egyéni választókerületből 82-ben tartottuk meg az akciónapot. Összesen 102 rendezvényt tartottunk rövid két nap leforgása alatt. Ebben voltak nagyobb rendezvények, mint a budapesti megnyitó vagy a székesfehérvári, bajai, makói, hódmezővásárhelyi, szabolcsi, salgótarjáni, szolnoki rendezvények. Voltak kitelepülések, sajtótájékoztatók, és volt, ahol szórólapozással oldották meg a feladatot.

Mindenki értette, hogy az akciónap fontos. Nem csupán azért, mert a bérek és nyugdíjak minden dolgozó embert érintenek. Fontos azért is, mert ez a választási kampány úgymond nulladik szakasza. Még nem írták ki a választást, de tudjuk, hogy áprilisban lesz, vagyis nagyon rövid idő múlva. Tudjuk azt is, hogy februárban lesz az ajánlások gyűjtése, majd márciusban a maga a választási kampány. Most az a dolgunk, hogy minél többet halljanak a Munkáspártról.

Mindenki a saját adottságai és lehetőségei alapján teljesítette a feladatot. Van, ahol jobban, van, ahol kevésbé jól, de teljesítették. Ha szeretnénk kiemelni egyes területeket, talán Budapestről, Nógrád, Fejér és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéről, illetve az ottani szervezeteinkről kell szólni. Jól dolgoztak, színvonalasan, ötletesen. Pest megyében sikerült eljutni mind a 12 választókerületbe, ami jelentős előrelépés a korábbiakhoz képest.

A Munkáspárt országos vezetése nagyon sok mindent tudott a szervezeteknek adni. Remek röplap jelent meg. A pénzt ábrázoló szórólapot vitték az emberek, mintha valóságos pénz lenne. A szervezeteink új kampányasztalokat is kaptak. Budapesten új hangosító berendezéseket próbálunk ki. Ha beválik, máshova is fog jutni. A lényeg az, hogy ne csendben osztogassuk az anyagainkat, hanem az emberek hallják, hogy mi történik a munkáspárti rendezvényen, hallják a programunkat.

Sajnálatosan az országos média nem kapta fel az akciónapot. Az MTI ugyan tudósított a kampánynyitóról, és internetes portálok át is vették, de az országos televíziók nagyon hiányoztak. Persze, nincs min csodálkozni. Folyik a választási kampány, mindenki a saját embereit nyomja.

Több városban sikerült bejutni a helyi televízióba, ami megint csak nagyon fontos. Ez a helyi médiában való megjelenés azt is jelzi, hogy az ottani szervezeteink kiismerik magukat a helyi politikai életben, vannak kapcsolataik. Ezt mutatja médiaszereplésünk Makón, Orosházán, Székesfehérváron, Miskolcon, Pakson, Kiskunhalason, Szolnokon.

Jó volt az akciónap. Nem váltottuk meg a világot, de ismét felhívtuk magunkra a figyelmet. Nem buta ötletekkel, ahogyan a polgári pártok teszik, hanem valóságos, húsba vágó kérdésekkel. Kimentünk az utcára, láttak, hallottak bennünket. Gyakoroltuk a kampányolást, amire hamarosan nagyon nagy szükség lesz. Köszönet mindenkinek, s előre!

MI SEGÍT A NYUGDÍJASOKNAK: EGY TANULSÁGOS LEVÉLVÁLTÁS MARGÓJÁRA

Minap meghívót kaptunk a Lendülettel Magyarorszáért párttól. Lévai Katalin szociológus, író, a Medgyessy-kormány esélyegyenlőségért felelős tárca nélküli minisztere volt. Az idén szeptemberében jelentette be, hogy új pártot alapít Lendülettel Magyarorszáért néven. Földényi György a Nyugdíjasok Országos Képviselőtestületének elnöke.

A Munkáspárt Elnöksége megtárgyalta a levelet. Úgy döntött, hogy nem segítünk egy új párt létrejöttében néhány hónappal a választások előtt. Ezért nem megyünk el. De a levélre válaszolunk, mert a nyugdíjasok sorsa számunkra is fontos. Tagságunk és barátaink pedig ismerjék meg a levélváltás tartalmát. Tanulságos!

A Munkáspárt válasza

Tisztelt Elnök Úr!
Tisztelt Társelnök Asszony!

A Magyar Munkáspárt nevében köszönöm a Lendülettel Magyarorszáért meghívását az Önök által kezdeményezett Idősügyi Platform munkafórumára.

Az ülésen a Magyar Munkáspárt nem kíván részt venni. Nem kételkedünk az Önök jó szándékában, de tisztában vagyunk a magyarországi politikai realitásokkal. Néhány hónappal az országgyűlési választások előtt minden a választások jegyében zajlik, így az az ilyen rendezvények nem a valós problémák megoldását, hanem az érintettek választási kampányát szolgálják.

A Munkáspárt nem kíván részt venni azért sem, mert az idős társadalom problémáinak megoldása döntően nem jó szándék kérdése. A kérdés az, hogy az ország jövődó kormánya hogyan osztja el az ország pénzét és azt a pénzt kiktől veszi el. A mi álláspontunk egyértelmű: a milliárdosoktól, a gazdagoktól kell elvenni, és a népnek, az embereknek adni. Sajnos, a magyar politikai erők zöme nem így gondolkodik.

A Magyar Munkáspárt fontosnak tartja az Önök által felvetett kérdéseket, ezért az alábbiakban megküldöm Önöknek válaszainkat.

1. A minimum nyugdíj összegének meghatározása:
A Munkáspárt havi 100 ezer forint minimum nyugdíjat tart szükségesnek.
2. Érvek a svájci indexelés mellett és ellen:
A Munkáspárt ellenzi a svájci indexelést, mert hosszútávon nem segíti a nyugdíjasokat.
3. Legyen-e 13. havi nyugdíj?
Elfogadjuk a 13. havi nyugdíjat, de csak differenciáltan. A magas nyugdíjjal rendelkező nyugdíjasok automatizmus esetén a 13. hónapban is magas nyugdíjat kapnak, a kis nyugdíjasok pedig kicsit.
4. Van-e lehetőség munkára a nyugdíj mellett?
Ma is van lehetőség munkára a nyugdíj mellett. A Munkáspárt a jövőre nézve is támogatja.
5. Alapjogon járjon-e a nyugdíj?
Igen, a nyugdíj mindenki számára alkotmányos jog legyen, és az állam biztosítsa ezt. Minden embernek joga van az életre akkor is, amikor már nem képes maga alapvetően változtatni.

**LENDÜLETTEL
MAGYARORSZÁGÉRT**

Tisztelt Vezetőség!

Az idősügyi ma a legsürgetőbb társadalmi kérdések közé tartozik. Ezért szeptember 25-én a Lendülettel Magyarorszáért párt nevében a sajtóban bejelentettük, hogy Idősügyi Platform létrehozását kezdeményezzük, amelyre meghívjuk valamennyi idősügyi kompetens civil szervezet, és valamennyi párt szakmai képviselőjét.

Ezúttal tisztelettel meghívjuk szakértőjüket az Idősügyi Platform egyeztető munkafórumára. Szeretnénk lehetőséget adni arra, hogy közösen gondolkodva, egymás elképzeléseit összehangolva és egymáshoz csiszolva közös, megvalósítható célokat tüsszünk ki és valósítsunk meg a nyugdíj előtt állók és a nyugdíjas társadalom érdekében.

A szakmai vitát Mellár Tamás professzor vezeti.

Az alábbi témákat szeretnénk érinteni a platformon:

- a minimum nyugdíj összegének meghatározása
- érvek a svájci indexelés mellett és ellen
- legyen-e 13. havi nyugdíj?
- van-e lehetőség munkára a nyugdíj mellett?
- alapjogon járjon-e a nyugdíj?
- mi alapján történjen a nyugdíjmelletti?
- nyugdíjas inflációs-kosár
- garantált nyugdíjjáradék
- rugalmas nyugdíjba vonulás lehetősége
- nyugdíjpénztár visszaállítása

Helyszín: Budapest, V. kerület, Akadémia utca 11.
Időpont: 2017.10.26. csütörtök, 10:00 órától.

Várjuk szíves visszajelzésüket hétfőig (október 16.)!

Üdvözlettel:

Földényi György
elnök

Lévai Katalin
társelnök

6. Mi alapján történjen a nyugdíjmelletti?
A felosztó-kirovó rendszer alapján. A nyugdíjak a keresetek növekedésének mértékében növekedjenek.
7. Nyugdíjas inflációs kosár:
Ha a nyugdíjak a keresetek növekedésének mértékében nőnek, nincs jelentősége az inflációs kosárnak.
8. Garantált nyugdíjjáradék:
Nem tudjuk értelmezni.
9. Rugalmas nyugdíjba vonulás lehetősége:
A Munkáspárt véleménye szerint a nyugdíjkorhatár a nőknél 55 év, a férfiaknál 60 év legyen. Ebben belefér az is, hogy később meghatározandó szolgálati év után bárki elmelessen nyugdíjba.
10. Nyugdíjpénztár visszaállítása:
A nyugdíjrendszer fenntartása a Munkáspárt szerint állami feladat. Ezért ellenezzük a kötelező nyugdíjpénztárak létét. Legyen lehetőség önkéntes nyugdíjpénztárra azok esetében, akiknek erre van pénzük.

Budapest, 2017. október 17.

Üdvözlettel
Thürmer Gyula

MUNKÁSPÁRTOK A VÁLASZTÁSOKON

Az elmúlt időszakban parlamenti választásokat tartottak Németországban, Ausztriában és Csehországban. A választási eredmények ismertek. Németországban a Merkel vezette jobboldali CDU-CSU koalíció győzött. A szociáldemokraták (SPD) súlyos vereséget szenvedtek. Ausztriában a Kurz vezette jobboldali Osztrák Néppárt (ÖVP) nyert és várhatóan az Osztrák Szabadságpárttal (FPÖ) fognak kormányozni. Csehországban veszítettek a szociáldemokraták (ČSSD) és a jobboldali ANO (Elégedetlen Polgárok Akciója) párt aratott átütő győzelmet. De vajon hogyan szerepeltek a kommunista és munkáspártok?

VISSZAESTEK A KOMMUNISTA PÁRTOK

Németországban a **Német Kommunista Párt (DKP)** közel 12 ezer szavazatot kapott. Ez a leadott 49,5 millió szavazathoz képest valóban semmi. A DKP saját értékelése szerint „ez az eredmény nagyon alacsony és nem elég ki bennünket”.

A rossz szereplés egyik oka a DKP szerint az, hogy 1989 óta egyetlen parlamenti választáson sem indultak el. Ezzel egyet

PATRIK KÖBELE

kell értenünk, hiszen saját pártunk tapasztalatából tudjuk, hogy a választási munka edzi a pártot, harci tapasztalatokat ad, közelebb hozza az emberekhez.

A DKP ezúttal sem azt a célt tűzte maga elé, hogy jelentős sikert érjen el. A cél a DKP politikájának megismertetése volt. A „vöröset az utcára vittük és ezt tesszük a jövőben is” – nyilatkozta Patrik Köbele, a DKP 55 éves elnöke, aki 2013 óta tölti be tisztségét. Jogos és igaz! Ezt tesszük mi is minden nap a kitelepüléseken, az országos akciónapokon.

A **Baloldal** (Die Linke) nem kommunista, és nem munkáspárt, de sok baloldali ember szavaz rájuk. A Linke bázisa az egykori NDK területe, ahol ma is rosszabbul élnek

az emberek, mint a rendszerváltás előtt. A Linke azonban félmillió szavazatot veszített, amit a jelek szerint az AfD kapott meg.

Ausztriában az **Osztrák Kommunista Párt (KPÖ Plus)** közel 40 ezer szavazatot kapott. Ez a szavazatok 0,8 százaléka. Bécsben 1,4 százalékos sikert elérni, Stájerországban 1,1 százalékos. A mostani eredmény 8 ezer szavazattal rosszabb, mint 2013-ban amikor 1,03 százalékos, 48 ezer szavazatot szereztek. Bécsben és Stájerországban is kevesebb szavazatot tudtak csak begyűjteni.

„Az ausztriai választásokon általános jobbrtolódás volt tapasztalható” – nyilatkozta Mirko Messner, a KPÖ Plus 68 éves, tulajdonképpen szlovén származású vezetője. „Az FPÖ lehetséges részvétele a kormányban rossz előjel a szociális államra, a dolgozókra, a perifériára szorultakra nézve.”

„A KPÖ Plus választási eredménye nem kielégítő, kevesebb, mint egy százalék. Ez fájdalmas politikailag és anyagilag is” – mondta a KPÖ vezetője. Ennek okait egyrészt abban látják, hogy sok ember a SPÖ-re szavazott a KPÖ-választói közül is, tartva a jobbrtolódástól. Másrészt, a KPÖ programja a szociális kiadások növelésére, a szociális lakásépítésre nem volt elég meggyőző az emberek számára. Ugyanakkor a KPÖ nagyon sok szervezettel tudott együttműködni a kampányban, és a korábbiaknál jóval nagyobb teret kapott a médiában is.

A KPÖ érvelése világos. Mi is tapasztaljuk, hogy az emberek változást akarnak, de azonnal és most, és nehezen fogadják el, hogy ezért valamit tenniük is kell. Legalább el kell menni szavazni és a munkáspártokat kell támogatni.

Tény azonban az is, hogy a KPÖ nem tudta megragadni az osztrák munkást, a dolgozót foglalkoztató igazi kérdéseket. A KPÖ az évek során értelmiségi párttá vált.

Az **Osztrák Munkapárt (PdA)**, amely 2013-ban jött létre a KPÖ-ből kivált erőkből, nem indult a parlamenti választásokon. A pártot az 53 éves Otto Bruckner irányítja. „A szocialista, szolidáris, haladó politikai programoknak nincs hegemoniája Ausztriában” – jelentette ki. A „hegemoniához idő kell. Ehhez pedig tanulni, tanulni és még egyszer tanulni kell” – fogalmazta meg. A tömegeknek

és a munkáspártoknak is tanulniuk kell a tőke elleni harcot. A PdA sokkal közelebb van az osztrák munkássághoz, mint a KPÖ. Fontos pozíciókkal rendelkeznek a munkáskamarákban és szakszervezetekben.

AZ OSZTRÁK KP VEZETŐI

Ugyanakkor szorosan együttműködnek az ausztriai migránsszervezetekkel, törökökkel, arabokkal és másokkal. Támogatják újabb migránsok befogadását, ami nem növeli népszerűségüket.

MI LESZ A CSEH PÁRTTAL?

Csehországban súlyos vereséget szenvedett **Cseh- és Morvaország Kommunista Pártja (KSČM)**. 2013-ban 14,91 százalékos szavazatot szereztek, a mostani választásokon csak 7,76 százalékos. A korábbi 741 ezer szavazó helyett csak 393 ezer ember szavazott a pártra. Elvesztették a képviselői helyek felét, a harmadik legerősebb párt pozíciójából az ötödik helyre csúsztak vissza.

„A cseh baloldal vereséget szenvedett a választásokon. Haladéktalanul hozzálátunk az okok elemzéséhez” – nyilatkozta a 62 éves Vojtěch Filip, aki 2005 óta vezeti a pártot.

Csehországban a KSČM évek óta keresi önmagát. A párt a programok és jelszavak szintjén bírálja a kapitalizmust, de a gyakorlatban részévé vált a cseh polgári rendszernek. A politikai munka fő terévé a parlament és az önkormányzati rendszer vált. A párt eltűnt az utcákról.

A parlamenti harmadik hely a pártvezetés és a képviselők számára kényelmes anyagi és erkölcsi biztonságot jelentett. Ez azonban növelte a távolságot a pártvezetés és a tagság között. A párttagság előregedett, és a párt nem tudott előre lépni a fiatalításban. A kommunisták hagyományos bázisa, a szocializmus emlékét magukban hordozó nyugdíjasok fokozatosan elmennek. A fiatalabb nemzedékek pedig radikális politikát vártak a párttól, amit a KSČM nem tudott megadni. A párton belül folyamatos harc alakult ki.

TANULSÁGOK

A német, az osztrák és cseh választások nem hoztak sikert a kommunista és munkáspártoknak. Bár sikernek kell tekintenünk már azt a tény is, hogy a pártok többsége részt tudott venni a választásokon, képes volt mozgósítani a szükséges szellemi, anyagi és emberi erőforrásokat. Ne felejtjük el! Évek óta Európa-szerte folyik a kommunisták kiszorítása a közéletből.

A KSCM VEZETŐI A VÁLASZTÁS UTÁNI SAJTÓTÁJÉKOZTATÓN

Folyik a szocializmus lejáratása, a kommunizmus és a fasiszmus összemosása, az emberek manipulálása.

Látnunk kell azt is, hogy 2008 óta folyik a tőkés rendszer újabb válsága. A válság több következménnyel járt. A tőke mindenütt arra törekedett, hogy a néppel, a dolgozókkal fizettesse meg a válságot. Ennek jegyében mindenütt csökkentették a szociális, kulturális, egészségügyi kiadásokat. Az iskola, az egészségügy minden európai országban egyre nehezebben megfizethető.

Az életszínvonal csökkenése nem csak a dolgozói rétegeket érintette. Megroppant a középosztály, a nyugat-európai polgári demokrácia bázisának helyzete is.

Gyakorlatilag minden európai országban széleskörű elégedetlenség alakult ki. Tömegek tiltakoztak a munkanélküliség, a szegénység ellen. Különösen élesen jelentkezett ez Spanyolországban, Portugáliában, Görögországban, és a kelet-európai országokban is.

Görögországban reálissá vált a kommunisták hatalomra jutása. A kommunisták külső támogatása nélkül a portugál kormány nem lenne életképes.

Kelet-Európában a kommunista pártok ugyan nem jelentenek azonnali veszélyt a tőke uralmára, de a külső feltételek radikális változása, például az EU összeomlása vagy egy európai háború gyökeresen megváltoztathatja a helyzetet. Nem szabad elfelejteni, hogy történelmileg nem is olyan régen Európának ebben a részében még a munkás és a paraszt uralkodott, s

az emlékek még nem haltak el. Csehországban a KSČM évek óta a harmadik erő volt. A többi párt ugyan nem volt hajlandó koalícióra velük, de a harmadik pártra így is mindig tekintettel kellett lenni.

A SAJÁT FEGYVERÉVEL KELL LEGYŐZNI A TŐKÉT

A kommunista és munkáspártok sem Németországban, sem Ausztriában, sem Csehországban nem tudták kihasználni azt a helyzetet, amit a hagyományos polgári pártok válsága teremtett. Nem tudtak elvenni szavazatokat az összeomló szociáldemokrata pártoktól sem. Miért nem?

A tőkés világ többféle módon reagált. Görögországban hatalomra juttatták a Sziriza pártot, amely nagyjából azt hirdette, amit a kommunisták mondtak, de hatalomra jutva azt tették, amit a jobboldali pártok is tettek volna.

Franciaországban a semmiből építettek fel Macront, és a fiatal, újító politikai mítoszával sikerült az embereket manipulálni. Ausztriában ugyancsak a fiatal politikai kártyát vetették be, és Sebastian Kurznak sikerült is győzelemre juttatni a jobboldali ÖVP-t.

Ezen a téren a kommunista és munkáspártok egyelőre nem versenyképesek. De éppen ennek kell ösztönöznie a pártokat, hogy megtalálják a fiatal nemzedékeket. Alkalmazzák a modern polgári marketing módszereit és saját fegyverükkel győzzék le a tőkét.

A tőke módszerei közé tartozik az is, hogy megkísérel új pártokat állítani a hagyományos, és most válságba került pártok helyébe. Németországban az AfD abban ad elvileg újat, hogy szakít a német politika eddigi „szenttökeivel”. A német társadalomban eddig szabály volt annak kimondása, hogy a második világháborúért Németország a felelős, és ezért minden nemzedéknek bűnhődni kell. Ugyancsak alapszabály az, hogy nem a német nemzet a fontos, hanem az európai közösség. A német társadalom egyre nagyobb része azonban nem akarja ezt a hagyományt folytatni, és folyamatosan bűnhődni valamiért, amit nem ők tettek.

Ausztriában az Osztrák Szabadságpárt (ÖVP) az osztrák társadalom súlyos problémáira adott határozott, mondhatni, radikális választ. Fellépett a szegénység leküzdéséért, Ausztria egyenjogúságáért az EU-ban, a keleti kapcsolatok bővítéséért, és nem utolsósorban a migráció megállításáért.

FASIZMUST OTT KELL KIÁLTANI, AHOL VAN FASIZMUS

A pártok egy része, a német és az osztrák pártok, egész egyszerűen lefasisztázták az olyan pártokat, mint az FPÖ vagy az AfD. Mindkettő múltjában vannak szélsőséges elemek, de nem lehet nem észre venni az egyes pártok belső fejlődését, és azt a tény, hogy az emberek miként reagálnak rájuk.

A DKP értékelése szerint például az Alternatíva Németországnak párt (AfD) „rasszista, nacionalista párt, amely leplezett átmenetet képez a nyíltan fasiszták irányába.” Ez a párt ellenezte a migrációt, szidta a mai tőkés hatalmi visszaéléseket, és jelentős szavazatnyereségre tett szert Németország keleti részében, ahol pedig az emberek jelentős része a Baloldalra (Die Linke) szavazott.

A Munkáspárt véleménye mindig az volt, hogy fasiszmust ott kell kiáltani, ahol van fasiszmus. Érthető, hogy a pártok egy része érzékeny erre a kérdésre. De nem szabad mindenre azonnal rámondani, hogy fasiszta, szélsőjobb stb. Mindig a konkrét helyzet konkrét elemzése visz előre bennünket.

A kommunista és munkáspártok hagyományosan óvatosan kezelik a nemzeti kérdést, és ez akadályozza őket abban, hogy nemzeti kérdésekben helyes,

OTTO BRUCKNER

érthető politikát képviseljenek. A Magyar Munkáspárt e tekintetben előrelépett. Világos osztályalapon nyugvó, de egyben a nemzeti érzéseket figyelembe vevő álláspontja van az első világháború, Trianon vagy éppen a keleti nyitás és a migráció ügyében.

**MIGRÁCIÓ:
CSAPDA A MUNKÁSPÁRTOKNAK**

A tőke, elsősorban a liberális tőke nagy felfedezése az, hogy az európai társadalmakba be kell oltani egy olyan szérumot, amely belülről fertőzi, legyengíti és végén megbénítja a társadalmakat. A tömeges migrációt szemelték ki erre. És az oltás már hat. Az EU nem erősebb lett, hanem ellenkezőleg, kezdi megsemmisíteni azt is, amit eddig elért, például Schengent. Az EU bürokrácia kezd felülkerekedni a nemzetállamokon. Közös valuta után közös adópolitika, közös hadsereg, közös hadiipari piac, közös ideológia, és lassan kész a nagy közös, akadálymentes liberális piac.

A tömeges migráció csapda volt a kommunista és munkáspártoknak. A kommunisták alapelve a szolidaritás a kapitalizmus más áldozataival. A pártok egy

része a hagyományokból kiindulva azonnal a menekültek mellé állt. Nem vették észre, hogy a dolgozók féltik a munkahelyüket, életszínvonalukat a migránsokkal szemben. Nem értékelték kellőképpen azt sem, hogy az emberek nem akarnak, nem tudnak kulturálisan vegyes társadalmakban élni.

A migráció kérdése növelte a távolságot a pártok és lehetséges választóik között. A migrációt támogató álláspont Ausztriában is odavezetett, hogy a kommunista erők elszigetelődtek, és még a munkáskertületekben is az FPÖ-re szavaztak egyszerűen azért, mert az fellép a migráció ellen.

A Munkáspárt helyzete sok tekintetben eltér a három nevezett párt helyzetétől. Ellenzéki párt vagyunk, ellenzéke a kapitalizmusnak, és ellenzéke a kormánynak. De értelmes

ellenzék vagyunk. Támogatunk mindent, ami jó a népnek, a dolgozóknak. És semmit sem támogatunk, ami árt nekik.

Baloldali párt vagyunk, a tőke ellen harcolunk, de nemzeti párt is vagyunk, küzdünk a magyar nemzeti érdekekért.

Mi nem vagyunk a parlamentben, nem kényelmesedtünk el. Nem tudtuk, hogy miként kell harcolni az utcán, de megtanultuk, és gyakoroljuk ma is. Demokratikus párt vagyunk, de tudjuk, hogy fegyelem, az erők összefogása nélkül nincs siker.

Van erkölcsi tőkénk, becsülik kitartásunkat a nép és a nemzet ügyei mellett. Mi is éltünk át válságokat, sok veszteséget is elszenvedtünk, de most egyenesben vagyunk. 2014-ben jobbak voltunk, mint 2010-ben. És iszonyú erőbevetéssel azon vagyunk, hogy 2018-ban jobb legyen, mint 2014-ben.

MEGHÍVÓ

A Magyar Munkáspárt Budapesti Szervezete
a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 100. évfordulója alkalmából.
2017. november 7-én, kedden 14 órai kezdettel ünnepi megemlékezést és koszorúzást tart.
Beszédet mond Dr. Thürmer Gyula a Magyar Munkáspárt elnöke
Helyszín: a Munkáspárt Székháza
1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51/A
Minden emlékezőt szeretettel várunk!

Magyar Munkáspárt Budapesti Elnöksége

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna
Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51.a.; telefon: (1) 787-8621; e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

BESZÉLŐ KÖVEK

Budapest tele van történelmi helyekkel, köztük számos olyan középülettel, amelyek a magyar munkásmozgalom történetéhez kötődnek. Az épületek funkciója többnyire már megváltozott. Esetenként az utcák és terek neve is megváltozott. Lassan elmennek azok, akik még felidézhetik a történelmet. Induljunk közös sétára! Mi marad a munkásmozgalmi Budapestből?

BEZERÉDI UTCA 4. – A SZABAD NÉP NYOMDÁJA

Budapesten, a Bezerédi utca 4-es számú házban, a volt Astoria nyomdában készítették 1944 decemberében az illegális Szabad Nép két számát. 1945 előtt a kommunista párt illegalitásban működött. A párt újságjai ugyancsak illegálisak voltak. A szerkesztők, a munkatársak, a nyomdászok és a terjesztők közül sokan életüket adták azért, hogy a párt szava eljusson a néphez, az emberekhez.

A második világháború kitörése 1939-ben új feladatok elé állítja a Kommunisták Magyarországi Pártját (KMP). Magyarítani a párttagoknak és az embereknek, hogy mit is jelent a háború, mozgósítani a fasizmus elleni harcra. Ezt a feladatot kapja a párt új lapja, a Szabad Nép.

Az újság első száma 1942. február 1-jén jelenik meg. Összesen 5 szám készül el, az utolsó 1944. december 5-én jelenik meg. A lap nem nagy, a példányszám eleinte 80-120 darab között mozog, de tegyük hozzá, mindez rendkívüli illegális körülmények között. S még valami: a háború éveiben az illegális KMP taglétszáma 400-450 fő körül van.

Az első időben a lap szerkesztője a 36 éves Rózsa Ferenc (1906-1942). Őt 1942 júniusában letartóztatják. Rózsa, aki az MSZDP-vel tárgyalásban van, sok mindent tud. Ha vall, lebukik az MSZDP vezetője, Szakasits Árpád is. Rózsa azonban nem vall, inkább vállalja a halált. Schönherz Zoltán (1905-1942), aki az első szám vezércikkét írja, ugyancsak börtönbe kerül, halálra ítélik, és kivégzik.

1944 szeptemberétől letartóztatásáig a lapot Horváth Márton (1906-1987), mozgalmi álnévén Schiller, szerkeszti. Ekkoriban 36 éves, 1931 óta a KMP tagja. 5 évet ül Horthy börtöneiben. A felszabadulás után majd ő vezeti a párt propagandaosztályát, majd az 50-es években a pártvezetés tagja, a Szabad Nép főszerkesztője. 1957 után háttérbe szorul, a Petőfi Irodalmi Múzeum igazgatójaként megy nyugdíjba.

Horváth letartóztatása után Donáth Ferenc a szerkesztő. Igen, ő az a Donáth Ferenc, aki majd 1956. október végén és november elején Nagy Imre titkárságának munkatársa lesz, és a Nagy Imre-per másodrendű vádlottjaként a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés kezdeményezése és vezetése vádjával 12 évi börtönbüntetésre ítélik.

1942 májusában – a 4. szám megjelenése után – a rendőrség megtalálja a nyomdát és a szerkesztőséget, s felgöngyölíti a terjesztő szervezetet. A letartóztatások miatt a lap csak 1944 szeptemberében jelenhet meg újra, akkor azonban a korábbi sokszorosított forma helyett már nyomtatva.

A BEZERÉDI UTCA 4-ES SZÁMÚ HÁZ 2017-BEN

A Szabad Nép legelső illegális nyomdája 1942-ben Budafokon van, az Arany János utcában, egy szabóműhely leple alatt. 1944-ban a Szabad Nép első száma az Ógyalla utca 12., majd a Hungária körút 108. szám alatt készült. Ez utóbbira novemberben tör rá a rendőrség. Egy hónap múlva ismét jelentkezik a Szabad Nép – decemberben két színvonalas, szép kiállítású száma jelenik meg. Ezek a négyoldalas lapok a Bezerédi utcai Astoria nyomdában, tíz-tízezer példányban készültek. Gondoljunk csak bele! A német megszállás és a nyilas uralom körülményei között kinyomtatni és terjeszteni kétszer tízezer újságot!

A lapnál sokan mások is dolgoznak. Olyan fiatalemberek, mint Rákosi Sándor, Szegedi István és Heller Mihály, akik a háború utolsó időszakában az illegális nyomtatást végzik. Heller Mihály készíti a lap fejlécét, linóleumból késsel kifaragva, valamint az ólombetűk szedését. 1944 végén a nyilasok a nyomára bukkannak, Szegedi Istvánt menekülés közben agyonlövik. Heller Mihályt szintén lelövik, és abban a hitben, hogy meghalt, az utcán hagyják. Így megéli a felszabadulást, és még sokáig dolgozik. Rákosi Sándor megmenekül, de később internálják, és ott hal meg.

A nyomtatáshoz használt nyomdagép sokáig a Blaha Lujza téren, az akkori Népszabadság székház bejáratánál volt látható, majd felkerült a Munkásmozgalmi Múzeumba. Az 1989-es rendszerváltást követően a gép is, a múzeum is eltűnt. S persze a Bezerédi utca 4. számú ház sincs már emléktábla.

A Szabad Nép 1956-ig marad majd a kommunisták, illetve a Magyar Dolgozók Pártjának lapja. Utána átadja helyét az MSZMP lapjának, a Népszabadságnak. Ez utóbbi a rendszerváltás után tőkés kézbe kerül, majd megszűnik. A forradalmi újságírás folytatója a Munkáspárt lapja, az 1989 óta folyamatosan megjelenő A Szabadság.

MUNKÁSPÁRTI AKCIÓNAPOK

